

Regionaal

‘Als we hadden kunnen blijven, dan hadden we dat gedaan’

Hurricanes-jeugd is actief op de clinic. Inzet: vijf op een rij met Timo van Ancum, Sedley Karel, Thomas Smits, Kevin Dirksen en Jasper Keijzer. FOTO'S STUDIO KASTERMANS

Toppers even terug bij Hurricanes

 Sebas Bouquet
s.bouquet@hollandmediacombinatie.nl

Hilversum * Trainen deden ze in hun spijkerbroek, zodat ze direct daarna onder de veldsproeier konden. Het zou een tafereel bij de 'peanuts' van 'Bal op het dak 17' kunnen zijn. Maar de jongens van Hilversum Hurricanes waren goed. Heel erg goed. Vijf van hen stonden afgelopen zondag weer op het veld bij de Hurricanes. Om de jeugd een clinic te geven. Sedley Karel en Kevin Dirksen (Hoofddorp Pioniers), Thomas Smits (UVV) en Jasper Keijzer (HCAW) en Timo Van Ancum (ADO) spelen inmiddels allemaal in de hoofdklasse. Het hoogste

niveau van Nederland. Karel zit zelfs bij het Nederlands team. Het begon allemaal bij de Hurricanes. Op jonge leeftijd, als peanut (zes tot negen jaar), kwam het kwintet bij elkaar in één ploeg. Het begin van een succesverhaal. De één zette zijn eerste stapjes bijna letterlijk bij de honkbalclub, de ander werd door trainer Erik Ultee elders opgevoed. Keijzer bijvoorbeeld. Hij speelde American football toen Ultee naar hem toekwam. „Erik vroeg eens of ik kwam meedoen, ik was wel snel. Daarna ben ik nooit meer gestopt. Op zich wel een goede keuze geweest, denk ik”, zegt hij lachend. Keijzer vervolgt: „Ik combineerde het lange tijd met American football. Totdat we zaterdag én zondag gingen honkballen. Toen moest ik

kiezen.” Zijn keuze voor het honkbal typeert eigenlijk het verhaal van alle vijf. En misschien wel van het hele oorspronkelijke team. Dag en nacht waren ze met honkbal bezig. Of als team bijeen. Tussendoor rakelen ze de ene na de andere anekdote op. Tijdens de teamweekenden, aan het eind van het seizoen, gebeurde er altijd wel iets. 'Kattenkwaad', noemt international Karel het. Zoals die keer vlakbij de Belgische grens, in één van de Landal Greenparks. De talenten huurden fietsen om vuurwerk te halen in België. Het kostte ze een dag fietsen én een aanhouding – in België is het verboden om achterop een fiets te zitten – maar de volgende dag kwam de vrouw van de vuurwerkwinkel wel mooi hun vuurwerk brengen.

Van Ancum: „Bizar eigenlijk, dat zo'n groep bij elkaar zat. We waren zo talentvol. Vanaf ons tiende kenden we het hele spelletje al. We hadden lol én goede trainers.” Door Erik Ultee en Rudy Dirksen, de vader van Kevin, werden ze getraind. Toch moesten ze in de aspiranten weg bij de Hurricanes. Van de nationale honkbalbond (KNBSB). Het talententeam was te goed, het eerste elftal speelde te laag. Op twee na stapte iedereen over naar UVV, in Utrecht. Bij UVV bleven ze niet allemaal even lang. Alleen catcher Smits is na een uitstapje bij HCAW teruggekeerd bij de Utrechtse. Smits: „Maar als we bij de Hurricanes op topniveau hadden kunnen spelen, dan hadden we dat gedaan.” Van Ancum

vult aan: „We waren toch een beetje het uithangbord. Het deed pijn om weg te gaan. Bij ons en bij de club.” Naar mate de tijd vorderde, liep het niet altijd even lekker meer bij UVV. 'Zij' kwamen van buitenaf. Volgens Keijzer werden daarom 'kansen gepakt'. Transferkansen. „Iedere winter wordt er wel aan iemand getrokken”, aldus Keijzer. Het resultaat: de twintigers zijn uitgewaaid over het hele land. Alleen Van Ancum komt nog geregeld terug bij de club waar alles begon. Zijn ouders zijn actief voor de vereniging, zijn twee zussen spelen in het eerste softbalteam. En de oude Hurricanes-talenten? Die zien elkaar nog wel als ze uitgaan. In Hilversum. 'Lol maken'. Net als vroeger.

De gouden generatie van Hurricanes, nog aspiranten in 2005.

Clinic voor jonge Hurricanes idee van Timo van Ancum

Dat de voormalig Hurricanes-spelers afgelopen zondag weer eens op het veld stonden bij hun oude vereniging, komt door Timo van Ancum. Hij nam het initiatief en kreeg het vijftal oud-teamgenoten bijeen. „Ik had het gevoel dat ik iets moest terugdoen voor de Hurricanes. Nu, na het drukke honkbalseizoen, kon het eindelijk. En mogelijk blijft het hier niet bij. Volgend jaar doen we misschien wel weer wat”, aldus Van Ancum. Vader Cees van Ancum kijkt toe hoe zijn zoon & friends de nieuwe Hurricanes-jeugd beter maken. Kevin Dirksen houdt het met zijn

groepje het langst vol. Terwijl alle anderen al van het veld af zijn, gooit Dirksen nog wat ballen de lucht in. 'Links, rechts, links', klinkt het. De jonge jongens hollen één voor één heen en weer. Als de bal eenmaal de lucht in gaat, moeten ze een soort zijwaartse draai maken. Hoofdzaak: de bal in de gaten houden. „Dát zijn de leuke oefeningen”, aldus een van de toekijkende ouders. Een nieuwe 'trainer Dirksen' lijkt er al te zijn. Vader en oud-trainer Rudy zal ermee te maken hebben. Het wachten is op een nieuw talententeam bij de Hurricanes.